

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ Μ-Λ ΚΚΕ

Μύθοι και πραγματικότητα της επτάμηνης ψευτοαριστερής διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ

Από τις 25 του Γενάρη, αλλά και το προηγούμενο διάστημα, όλη η κυβερνητική πορεία του ΣΥΡΙΖΑ συνοδεύτηκε από διαρκείς υποχωρήσεις και συμβιβασμούς για να καταλήξει στην πλήρη συμμόρφωση, ευθυγράμμιση και τελικά την υποταγή προς τις επιταγές και τα κελεύσματα των ξένων αφεντικών του σε ΕΕ και ΔΝΤ. Στους επτά μήνες της διακυβέρνησης ο ΣΥΡΙΖΑ κατόρθωσε να περάσει με απόλυτη επιτυχία όλες τις εξετάσεις ως η καταλληλότερη επιλογή της ντόπιας μεγαλοαστικής τάξης καθώς και των ευρωπαϊών και αμερικάνων ιμπεριαλιστών για τη συνέχιση της βάρβαρης αντιλαϊκής πολιτικής και της διαιώνισης του καθεστώτος της ξένης εξάρτησης.

Στο εσωτερικό μέτωπο, αξιοποιώντας έντεχνα όλα τα τερτίπια της παλιάς σοσιαλδημοκρατίας, επιχείρησε να μετατρέψει το μαύρο σε άσπρο, για να ρίξει στάχτη στα μάτια και να αποπροσανατολίσει τις πλατιές λαϊκές μάζες που συνεχίζουν να συνθλίβονται από τη συνεχιζόμενη αντιλαϊκή πολιτική των διαρκών μνημονίων. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τη δημαγωγική ρητορεία των συνημάτων του «πρώτη φορά Αριστερά» και του «καταργούμε τα μνημόνια με ένα νόμο και σε ένα άρθρο» πέρασε σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα στην αντίπερα όχθη. Μέσα σε μόλις επτά μήνες, διακυβέρνησης έβαλε στο «χρονοντούλαπο» της προεκλογικής ρητορικής όλες τις αντιμνημονιακές διακηρύξεις, «ξέχασε» το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, ακόμα και τις προγραμματικές του δεσμεύσεις για να επιβάλει τελικά μαζί με τα κόμματα των ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι το νέο τρίτο, ακόμα πιο δυσβάσταχτο για το λαό, μνημόνιο. Αποκαλύφθηκε έτσι το πραγματικό περιεχόμενο της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, ως υπηρέτη των συμφερόντων της ντόπιας μεγαλοαστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού, που όμως παρουσιάστηκε στην κοινωνία με «αριστερό» και «φιλολαϊκό» περιτύλιγμα. Ποια ήταν όμως τα λεγόμενα επιτεύγματα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στους επτά μήνες διαπραγμάτευσης για τα οποία δηλώνει τόσο υπερήφανος ο - πρώην - πρωθυπουργός Α. Τσίπρας;

Η «έντιμη» διαπραγμάτευση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ

Από την πρώτη μέρα της διακυβέρνησης μέχρι και την ψήφιση του τρίτου μνημονίου, καταμεσίς του Αυγούστου, υποτίθεται πως η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ διεξήγαγε «σκληρές» και «έντιμες» διαπραγματεύσεις με τους «Θεσμούς», όπως ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ βάφτισε τα ξένα αφεντικά του σε ΕΕ και ΔΝΤ. Όλη η πορεία των υποτιθέμενων διαπραγματεύσεων με τους αμερικανοευρωπαίους ιμπεριαλιστές ήταν στην πραγματικότητα η πορεία της πειθήνιας προσαρμογής του στις απαιτήσεις των ξένων δυναστών.

Αρκεί να θυμίσουμε πως μόλις τρεις εβδομάδες μετά την εκλογή του ΣΥΡΙΖΑ, η ίδια η κυβέρνηση που υποτίθεται πως θα καταργούσε τα μνημόνια, προσυπέγραψε με την ΕΕ και το ΔΝΤ τη γνωστή «συμφωνία του Φλεβάρη» για την τετράμηνη παράταση της εφαρμογής του προηγούμενου μνημονίου. Αντί δηλαδή να προχωρήσει στην κατάργηση των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων όπως η ίδια διακήρυσσε, αντίθετα συνέχισε στην εφαρμογή της ίδιας αντιλαϊκής πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, ενώ ταυτόχρονα κατέθετε στα ξένα αφεντικά της τα διαπιστευτήρια για τον «ευρωπαϊκό προσανατολισμό» της και πως δεν θα προβεί σε «μονομερείς ενέργειες».

Την ίδια στιγμή στο κείμενο της συμφωνίας του Φλεβάρη, προσυπέγραψε τη γενική συμφωνία της στη

συνέχιση της πολιτικής του «εκσυγχρονισμού του ασφαλιστικού συστήματος» και της παρατεταμένης φτώχειας μέσω της δημοσιονομικής προσαρμογής και πολλών άλλων αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων. Αποδείχθηκε επίσης πως τα περί «δημιουργικής ασάφειας» δεν ήταν τίποτα περισσότερο από δημαγωγία εσωτερικής κατανάλωσης για να θολώσει τα νερά στο εσωτερικό μέτωπο και να αμβλύνει τις αντιστάσεις και τις αντιθέσεις στο ίδιο το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ.

«Είμαστε ευτυχείς να σημειώσουμε ότι είμαστε σε ευθεία συμφωνία με την πρωτοπόρα έρευνα διεθνών οργανισμών, όπως ο ΟΟΣΑ και το ΔΝΤ», δήλωνε ο Α. Τσίπρας μόλις στις 12 του Μάρτη, σφιχταγκαλιασμένος με τον Α. Γκουρία, επικεφαλής του ΟΟΣΑ, μετά την υπογραφή σχετικής συμφωνίας συνεργασίας. Η συμφωνία αυτή προέβλεπε την αξιοποίηση από τη μεριά της ελληνικής κυβέρνησης όλης της τεχνογνωσίας που διαθέτει ο ΟΟΣΑ για το σχεδιασμό και την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων. Τα συμπεράσματα βγαίνουν αβίαστα αν λάβουμε υπόψη πως ο ΟΟΣΑ σαν διεθνής οργανισμός των κυρίαρχων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων «συμβουλεύει» τις εθνικές κυβερνήσεις σχετικά με τα μέτρα αποσάθρωσης και γκρεμίσματος των εργατικών και λαϊκών κατακτήσεων που πρέπει να επιβάλλουν, τα οποία βαφτίζονται ως «μεταρρυθμίσεις». Στη χώρα μας υπάρχει πλούσια εμπειρία από την εφαρμογή τέτοιων μέτρων από τις προηγούμενες κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, τα οποία έγιναν κατόπιν εισηγήσεων και οικονομικών εκθέσεων του ΟΟΣΑ και οι οποίες παρότρυναν τις προηγούμενες κυβερνήσεις να προχωρήσουν σε κατεδάφιση των συλλογικών συμβάσεων, σε μειώσεις μισθών, ανατροπές στο ασφαλιστικό σύστημα και άλλα. Είναι ο ίδιος οργανισμός τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε ως αντιπολίτευση για την ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική του. Σήμερα το διεθνές «συμβουλευτικό» κέντρο των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων σε ΕΕ και ΗΠΑ, αποτελεί για το ΣΥΡΙΖΑ έναν ακόμα εταίρο και «καλό» συνεργάτη!

Η πιο πρόσφατη όμως πράξη της υποτιθέμενης «έντιμης» διαπραγματεύσεως της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ παίχτηκε τους τελευταίους τρεις μήνες με την κατάληξη της υπογραφής και της επιβολής του τρίτου κατά σειρά μνημονίου υποδούλωσης μαζί με τις ψήφους των κομμάτων της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού. Η κυβέρνηση στο διάστημα αυτό υποτάχθηκε πλήρως σε όλες τις απαιτήσεις των ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών, προσυπογράφοντας το πιο βάρβαρο μνημόνιο τριετούς διάρκειας, που επιβάλλει ακόμα σκληρότερους και βαθύτερους όρους ιμπεριαλιστικής εξάρτησης ενώ ταυτόχρονα σαρώνει για μια ακόμα φορά τα πλατιά λαϊκά στρώματα (συνταξιούχοι, μισθωτοί, αγρότες) επιβάλλοντας τον αυξημένο φορολογητικό ΦΠΑ και ακόμα μεγαλύτερη φορομνηχτική πολιτική στη φτωχομεσαία αγροτιά, ενώ αυξάνει τις εισφορές των συνταξιούχων μειώνοντας έτσι το πραγματικό τους εισόδημα.

Όλο το διάστημα των υποτιθέμενων διαπραγματεύσεων με τα ξένα αφεντικά του ο ΣΥΡΙΖΑ επέδειξε την πολιτική της πλήρους υποταγής και ευθυγράμμισης στα ιμπεριαλιστικά κελεύσματα. Στο εσωτερικό μέτωπο επιχείρησε να παρουσιάσει την υπογραφή του νέου κατάπτυστου μνημονίου σαν «κατάκτηση» εξαιτίας των σκληρών διαπραγματεύσεών του με τους «εταίρους». Μόνο που η πραγματικότητα είναι εντελώς αντίστροφη. Ο ίδιος ο Τσίπρας μόλις πέντε ημέρες μετά την εξαγγελία του δημοψηφίσματος, δήλωνε ευθέως προς το λαό πως «σε 48 ώρες μετά θα έχουμε συμφωνία με τους εταίρους, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος». Και παρά το συντριπτικό αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, η ίδια η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το έκανε κουρελόχαρτο μετατρέποντάς το σε ΝΑΙ για να υπογράψει την ταπεινωτική συνθηκολόγηση και την υποταγή της στα ιμπεριαλιστικά κελεύσματα και μάλιστα με τη μορφή του κατεπείγοντας και με το σύνδρομο του «διαρρήκτη» στη μέση του θέρους. Έφτασε μάλιστα στο επαίσχυντο σημείο να αξιοποιήσει όλη την τρομοκρατική προπαγάνδα που εξαπέλυσαν τα κέντρα της ντόπιας αντίδρασης, περί καταστροφής και χάους εάν δεν υπάρξει συμφωνία, για να παρουσιάσει το νέο μνημόνιο ως τη «μόνη ρεαλιστική λύση» εντός πάντα του πλαισίου της αντιδραστικής και ιμπεριαλιστικής ΕΕ.

Τα φιλολαϊκά «επιτεύγματα» της επτάμηνης διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - άνθρακες ο θησαυρός

Αλλά και στο εσωτερικό πεδίο, η κυβερνητική δημαγωγία δεν έχει τελειωμό. Αφού η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ παρουσίασε ως κατόρθωμα την τετράμηνη παράταση του δεύτερου μνημονίου της συγκυβέρνησης ΝΔ -

ΠΑΣΟΚ καμώνεται τώρα, δια στόματος πρωθυπουργού, πως αποτελεί σπουδαίο κυβερνητικό έργο η κατάργηση του εισιτηρίου των 5 ευρώ στα δημόσια νοσοκομεία. Αλλά κι αν ακόμα αυτό αποτελεί μια πρόσκαιρη πτυχή της πραγματικότητας, ας δούμε ποια είναι η συνολική εικόνα που κρύβει περίτεχνα πίσω από τις δημαγωγίες της. Σύμφωνα με τους όρους του τρίτου Μνημονίου η κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να βρει ισοδύναμα δημοσιονομικά μέτρα. Σε διαφορετική περίπτωση υποχρεούται να επαναφέρει το μέτρο των 5 ευρώ. Και αυτό με χρονικό ορίζοντα έως τον Οκτώβρη του 2015. Σε κάθε περίπτωση, το μάρμαρο της - κατ' όνομα - Δημόσιας και Δωρεάν Υγείας θα κληθούν να πληρώσουν για μια ακόμα φορά οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Στο στόχαστρο του νέου μνημονίου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ μπαίνουν για μια ακόμα φορά στο σύνολό τους οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα παρά τα κυβερνητικά ψεύδη και τη δημαγωγία για το αντίθετο. Οι μνημονιακές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ προβλέπουν επανεξέταση όλου του πλαισίου των εργασιακών σχέσεων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα έως τον Οκτώβρη του 2015. Πιο συγκεκριμένα για τον ιδιωτικό τομέα προβλέπεται επανακαθορισμός του πλαισίου της αγοράς εργασίας συμπεριλαμβανομένων και των ομαδικών απολύσεων, πράγμα που προδιαγράφει τη δραματική χειροτέρευση της θέσης δεκάδων χιλιάδων εργαζομένων.

Και στο δημόσιο τομέα όμως τα πράγματα δεν κινούνται προς καλύτερες θέσεις, όπως διατείνεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Αντίθετα μπαίνει σε ευθεία αμφισβήτηση η επιστροφή στην εργασία όλων των υπαλλήλων που τέθηκαν στο καθεστώς της διαθεσιμότητας. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ επεδίωξε τους προηγούμενους μήνες να δημιουργήσει ένα πέπλο ψευδούς αίσθησης εργασιακής ασφάλειας στο Δημόσιο τομέα. Από τη μια πλευρά λοιπόν ψήφισε νόμο για την επιστροφή όσων τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας και από την άλλη προσυπέγραψε συμφωνίες με τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές πως δεν θα προβεί σε μονομερείς ενέργειες. Ακόμα μέσα από το τρίτο μνημόνιο η τρόικα αμφισβητεί ευθέως την επιστροφή των εργαζομένων από τη διαθεσιμότητα κάνοντας λόγο για απαρέγκλιτη εφαρμογή του προγράμματος των απολύσεων στο Δημόσιο τομέα.

Την ίδια στιγμή, όρος του τρίτου μνημονίου είναι ο επανακαθορισμός των δημοσίων δαπανών μέχρι τον Οκτώβρη του 2015. Το πλαίσιο που επέβαλαν τα ξένα αφεντικά και προσυπέγραψε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προβλέπει τη μείωση του μισθολογικού κόστους στο Δημόσιο καθώς επίσης και τη μείωση του προσωπικού ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι της μείωσης των δημοσίων δαπανών. Ακόμα δεν θα πρέπει να ξεχνάμε τη ρητή δέσμευση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ από τον περασμένο Φλεβάρη κιόλας, στη συνέχιση της μισθολογικής εκείνης πολιτικής που όμως «δεν θα θίγει το συνολικό κονδύλι» στο Δημόσιο. Μετά την ψήφιση του τρίτου μνημονίου η δέσμευση αυτή αποκτά ακόμα χειρότερα χαρακτηριστικά για τους εργαζομένους στο Δημόσιο αφού προβλέπει, εμμέσως πλην σαφώς, νέες μειώσεις στους μισθούς με την άμεση εφαρμογή νέου μισθολογίου - φτωχολογίου. Και φυσικά δεν θα πρέπει να ξεχνάμε πως στο όνομα των «ισοδύναμων» μέτρων οι εργαζόμενοι που επέστρεψαν έπειτα από σκληρούς αγώνες στις δουλειές τους (καθαρίστριες, σχ. φύλακες, εκπαιδευτικοί κλπ) συμψηφίζονται από την κυβέρνηση με ενδεχόμενους νέους διορισμούς ώστε να μην προκύπτουν αυξημένες δαπάνες, στερώντας ταυτόχρονα από χιλιάδες ανέργους το δικαίωμα στη δουλειά.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ επίσης διατείνεται πως πέτυχε μια πολύ σπουδαία νίκη έναντι των δανειστών στο ζήτημα που αφορά το χρέος μιας και, όπως η ίδια ισχυρίζεται, κατόρθωσε να διαπραγματευτεί καλύτερους όρους για την αποπληρωμή του. Πίσω από την ασύστολη δημαγωγία για το χρέος και την υποτιθέμενη διαγραφή του, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ τα μόνα που πραγματικά κατόρθωσε ήταν να διαπραγματευτεί για λογαριασμό του ΔΝΤ, τους όρους ένταξής του στο νέο τριετές μνημόνιο. Άλλωστε αναγκαίος όρος που θέτει το ΔΝΤ για τη συμμετοχή του στο νέο μνημόνιο είναι η λεγόμενη «βιωσιμότητα του χρέους». Με άλλα λόγια ο αγώνας που έδωσε αφορούσε τους όρους διαιώνισης του καθεστώτος της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης στη μέγκενη του ΔΝΤ για πολλά ακόμα χρόνια σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων. Είναι προφανές πως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, περπατώντας πάνω στα χνάρια των προηγούμενων

κυβερνήσεων ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, δεν προχώρησε σε καμία διαγραφή χρέους αντίθετα επέβαλλε τους όρους διαιώνισής του και με όχημα το χρέος τη συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής και της βαθιάς και άγριας λιτότητας διαρκείας για τα λαϊκά στρώματα.

Φύλλο και φτερό το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης και οι προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ

Από την περασμένη προεκλογική περίοδο, όλες οι διακηρύξεις και δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ έγιναν φύλλο και φτερό σε μια νύχτα. Οι απατηλές και δήθεν «φιλολαϊκές» υποσχέσεις περί επαναφοράς της 13ης σύνταξης στους χαμηλοσυνταξιούχους μεταφέρθηκε για το αβέβαιο μέλλον για να ξεχαστεί οριστικά με το τρίτο μνημόνιο. Το ίδιο φυσικά έγινε και με μια σειρά από υποτιθέμενες δεσμεύσεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ περί επαναφοράς του αφορολόγητου στα 12.000 ευρώ, του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ καθώς και των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Όλα αυτά μπήκαν στο εικονοστάσι της απατηλής δημαγωγίας τους ΣΥΡΙΖΑ στο δρόμο προς την κυβερνητική διαχείριση.

Ακόμα και ο φοροληστρικός ΕΝΦΙΑ, τον οποίο υποτίθεται πως θα καταργούσε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, παραμένει σε πλήρη ισχύ ενώ τα πρώτα «χαρτάκια» θα έρθουν στα λαϊκά νοικοκυριά αμέσως μετά τις εκλογές.

Ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ, που υποτίθεται πως υπεράσπιζε με σθένος τη δημόσια περιουσία κάνοντας λόγο για επανακρατικοποίηση όσων τομέων ξεπούλησαν οι κυβερνήσεις ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, μέσα από το μνημόνιο που προσυπέγραψε, επιβάλλει νέους ακόμα χειρότερους νεοαποικιοκρατικούς όρους εκποίησης της δημόσιας περιουσίας. Λιμάνια, αεροδρόμια, ενέργεια, κλπ βγαίνουν στο σφυρί και τα έσοδα από το «μεγάλο παζάρι» θα μεταφέρονται ευθέως στα ταμεία των ξένων δανειστών για την αποπληρωμή του νέου δανείου!!

Από την επτάμηνη κυβερνητική πορεία του ΣΥΡΙΖΑ, αποκαλύπτεται η σταθερή προσήλωση της ηγεσίας του στη στρατηγική της ντόπιας ολιγαρχίας στην πρόσδεσή της στο άρμα των Ευρωπαίων και Αμερικάνων ιμπεριαλιστών και στη διαιώνιση του καθεστώτος της εξάρτησης. Αποδεικνύεται έμπρακτα και με τον πλέον δραματικό τρόπο πως ο δήθεν αντιμνημονιακός λόγος του ΣΥΡΙΖΑ αποτελούσε το «αριστερό» άλλοθι και περιτύλιγμα πίσω από το οποίο κρυβόταν η διαρκής πορεία προσαρμογής, ευθυγράμμισης και συνηκολόγησης στους ξένους δυνάστες. Σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ, αφήνοντας πίσω του τα «αριστερά» αναχώματα της πλατφόρμας, μετατρέπεται ραγδαία σε μια σκληρή μνημονιακή δύναμη που μαζί με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι υπερασπίζονται τα συμφέροντα ντόπιας ολιγαρχίας και διαιωνίζουν το καθεστώς της ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας και υποδούλωσης του λαού και του τόπου.

Μπροστά στις εκλογές της 20ης Σεπτέμβρη αλλά και πολύ περισσότερο την επόμενη ημέρα ο λαός οφείλει να ορθώσει το ανάστημά του. Να αποκρούσει και να απορρίψει τη δημαγωγική ρητορεία του ΣΥΡΙΖΑ, τον ρεαλισμό του μονόδρομου της ΕΕ και του ευρώ, της εξάρτησης και της υποδούλωσης που από κοινού με τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι υπερασπίζονται. Να ορθώσει το αγωνιστικό ανάστημά του, να δυναμώσει την πάλη του για να αποκρούσει τις επιθέσεις και τα τελεσίγραφα των ιμπεριαλιστών, για την ανατροπή των αντεργατικών μέτρων και των μνημονίων. Να συνδέσει άμεσα την πάλη του αυτή με τον αγώνα για την έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ και το γκρέμισμα του καθεστώτος της ντόπιας πλουτοκρατικής ολιγαρχίας.

Το Μ-Λ ΚΚΕ και το ΚΚΕ(μ-λ) αυτή την κατεύθυνση υπηρετούν και καλούν το λαό στις επερχόμενες εκλογές αλλά και σε ολόκληρο το επόμενο διάστημα να ενώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, στον αγώνα ενάντια στους ξένους και ντόπιους δυνάστες και εκμεταλλευτές και τα πολιτικά τους φερέφωνα.